

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:

34170 Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177

PODUREDNIŠTVO:

34135 Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina . . . . . L. 1.500

Letna naročnina . . . . . L. 3.000

Letna inozemstvo . . . . . L. 4.000

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXII. - Štev. 29 (1109)

Gorica - četrtek, 16. julija 1970 - Trst

Posamezna številka L. 70

Novi deželni zakon o slovenski stvarnosti

Svetovalec na listi Slovenske skupnosti dr. Drago Stoka je imel 9. julija na razpravi deželnega sveta Furlanije-Juljske Benečije izčrpen govor, v katerem je deželni svetovalec in predsedstvu dežele obrazložil cilje in namere zakonskega osnutka o uporabi besede »slovenska manjšina«. Rekel je tudi, da hoče njegov zakonski osnutek kodificirati prisotnost slovenskih strokovnjakov v deželnih komisijah ter prisotnost Slovencev v deželni zakonodaji sploh. Poudaril je precejšnji prispevek, ki so ga doslej dali v raznih komisijah slovenski strokovnjaki (Lokar, Rebuta, Gantar itd.). Danes morajo rimske oblasti napraviti korak naprej, je rekel svetovalec LSS, in dopustiti, da se v deželnih zakonih izrecno omenja slovenska narodnostna skupnost, tako kot dovoljujejo, da se v deželnih zakonih na Tridentinskem-Južnem Tirolskem imenuje nemška manjšina.

Ce se osrednje oblasti ne bodo več protivile temu načelu, se nam pač ne bo več treba bati za usodo deželnih zakonov, ki romajo v Rim. V nasprotnem primeru pa bomo morali braniti našo zgodovinsko in narodno stvarnost pred ustavnim sodiščem in pred drugimi forumi, je dodal dr. Stoka, v prepričanju, da bo anahronizem, ki je doslej omejeval deželne zakone, enkrat dokončno izbrisan. Člen 3 deželnega statuta predvideva ne samo enakost med vsemi državljanji, ampak omenja posebej zaščito etničnih in kulturnih značilnosti jezikovnih manjšin.

Na tej programatični izjavi je treba konkretno graditi in izdajati stvarne zakone v korist Slovencev v Italiji, zavedajoč se važnosti, ki jo danes igra v deželni stvarnosti slovenska narodnostna skupnost, ki hoče ustvarjati novo ozračje medsebojnega zaupanja in miru. Danes smo zadovoljni, da so daleč za nami časi, ko so Slovence na vse načine onemogočali, teptali njih najosnovnejše moralne, narodnostne in človečanske pravice. Pozabiti hočemo tiste težke čase in zaživeti v resničnem miru in medsebojni solidarnosti; toda da se te težnje res uresničijo, morajo priti Slovenci do vseh tistih pravic, ki jim gredo. Med temi je tudi pravica biti izrecno omenjeni in priznani v deželnih zakonodaji.

Za dr. Stoko so nato spregovorili še Lovriha, ki se je dalj časa ustavljal pri analiziranju vprašanj, ki zadevajo slovensko manjšino v Italiji, nato Bettoli (PSI-UP), Di Caporiacco (Furlansko gibanje), Coloni (KD), Bacicchi (KPI), Pittoni (PSI), Cocianni (KD), ki je rekel, da je treba enkrat za vselej presekat gordijski voz, ki je bil zavozljan v preteklosti. Vsi ti so zagotovili svojo podporo zakonu dr. Stoke. Proti so se izjavili, z ihto zločnosti seveda, fašisti in liberalci. V imenu deželnega odbora je spregovoril najprej odbornik Stopper, pri naslednji seji pa še predsednik deželnega odbora Berzanti: zagotovila sta svojo popolno podporo zakonskemu osnutku in izjavila, da bo odbor napravil vse, kar bo v njegovi moči, da bi se vlada ne uprla temu zakonu; v primeru pa, da bi se to zgodilo, bo vsa stvar šla pred ustavno sodišče in upati je, da bo sodišče tokrat dalo prav deželi in ne vladi.

Posebej važna je bila Berzantijeva izjava, zato jo je deželni svetovalec Slovenske skupnosti vzel z zadovoljstvom na znanje.

Žalostna obletnica

Zamejski Slovenci obhajamo žalostni jubilej 50-letnice sežiga Narodnega doma v Trstu. Takoj po prvi svetovni vojni so se zločinske fašistične tolpe vrgle na delo in začele s požigom Narodnega doma. To je bil prvi znak, da bodo nadaljnja desetletja za nas krvava. Sovinizem je zasleplil množice, sovraštvo je stopilo v njihova srca. Zavladal je fašizem in sledil je križev pot slovenskega ljudstva. Danes je vse to za nami. Namesto požanega Na-

rodnega doma smo pred leti (več kot 40 let po požigu) dobili novi Kulturni dom v Trstu. Izgubili pa smo za vedno pravico do svojega doma v središču mesta. Sedaj je na tem mestu hotel Regina, na čigar pročelju so v obrisih še vedno vidni slovenski napis.

Ob tem žalostnem jubileju si zamejski Slovenci želimo, da ne bi nikdar več bili predmet takih zločinskih dejanj, ampak da bi lahko svobodno zahajali v tržaški Kulturni dom ter v mnoge naše Marijine in prosvetne domove, ki so jih v povojni dobi zgradili naši duhovniki in naše zavodno slovensko ljudstvo.

Izrael ne zaupa Moskvi

Izraelski zunanji minister Aba Eban je odklonil sovjetski načrt za rešitev krize na Bližnjem vzhodu. Dejal je, da so sovjetski predlogi le načrt za ohranitev trajne napetosti med Izraelom in arabskimi državami in za obnovitev eksplozivnega položaja, ki je privedel do šestdnevne vojne v letu 1967. Eban je upravičeno obtožil Sovjetsko zvezo, ki ji ni do drugega kot vzpostaviti svojo vojaško nadvlado v Afriki, na Sredozemlju pa uveljaviti svojo strateško premoč.

Eban je tudi odbil vsakršno možnost, da bi se Izrael umaknil iz zasedenih ozemelj pred sklenitvijo dokončnega miru. Pri tem je omenil, da je stara praksa, pa tudi mednarodno pravilo, da ostane država zmagovalec na doseženih mejah vse dotlej, dokler ne pride do dokončnih mej.

Eban je predlagal, da bi se morala pogajanja z Arabci pričeti s posredovanjem posebnega odposlanca pri OZN, Jaringa. Najprej bi bilo treba soglasno izbrati kraj pogajanj, določiti način sestajanja in razpravljanja, nato pa preiti k dejanskim predlogom in protipredlogom. Opušiti bi bilo treba vse dvoumne in nejasne formule iz preteklosti; določiti bi bilo treba varne in priznane meje; vsem državam na območju Bližnjega vzhoda bi bilo treba dati jamstvo, da bodo lahko učinkovito zavarovale svojo neodvisnost, svojo kulturo in svoje značilnosti.

Seveda so Arabci Ebanove predloge kot vedno doslej takoj odklonili. Oni se sklicujejo na eno samo zahtevo: Izraelci naj se najprej umaknejo z zasedenih ozemelj, potem šele bodo sledili morebitni razgovori. Z drugo besedo: Izrael naj se najprej zapre v svojo kletko, potem pa se oropano svobode pogaja s poraženci. Da je to stališče politično nevzdržno, je jasno vsakomur, ki ni obdarjen s slepoto kot Arabci ali s hudobijo kot rdeči mogotci v Kremlju.

Mehika ima novega predsednika

Mehika je ena tistih redkih latinsko-ameriških držav, ki že nad štirideset let v miru voli svoje državne predsednike in jih pusti na oblasti, dokler se jim ne steče šestletna službena doba.

Zmeraj pa ni bilo tako. Bil je čas, ko je živel pod osebno diktaturo Porfiria Diaza. Kar 35 let je po svoje krojil deželi usodo, dokler ga niso zrušili 5. februarja 1917. Potem so sledili maščevalni pohodi na konjih Emiliana Zapate in Pancha Ville, junakov kmečkega anarhističnega upora, ki so našli svoje mesto tudi v številnih filmih ameriške in mehške proizvodnje.

Končno je nastala leta 1928 revolucionarna institucionalna stranka (PRI = Partido Revolucionario Institucional), ki se je polastila oblasti in jo še vedno trdno drži v rokah. Kogar ta stranka proglašja za predsedniškega kandidata, je že vnaprej lahko gotov, da bo zmagal, saj stranka vedno dobi volitve v razmerju 10:1.

Kako velik političen monopol uživa ta

9. julija je deželni svet po trirurni razpravi izglasoval zakonski osnutek, ki ga je 23. marca letos vložil svetovalec Slovenske skupnosti dr. Drago Stoka. Ob koncu obširne razprave, v katero so poleg dr. Stoke posegli predstavniki skoro vseh strank, ki so zastopane v deželnem svetu, so za zakonski osnutek Slovenske skupnosti glasovali predstavniki vladnih strank (KD, PSI, PSU in PRI), predstavniki Furlanskega gibanja, KPI in PSIUP. Proti so bili le MSI in PLI.

SLOVENCIMAMO PRAVICO DO SVOJEGA IMENA

Kaj je pravzaprav cilj zakona, ki ga je vložil dr. Stoka? V bistvu gre za to: doslej so vsi deželni zakoni označevali slovensko manjšino in splošno Slovence z izrazom »skupnost, nosilka posebnih interesov«. To skrpučalo, oz. mašilo, so uvedli v zakone v prvi zakonodajni dobi, ker je stal takrat Rim, oz. rimska vlada trdno na stališču, da nima dežela nikakih pristojnosti za slovenska vprašanja in da ne sme biti beseda Slovenec niti v deželnih zakonih. Ustavno sodišče je dosledno osvajalo stališče rimske vlade.

To krivično, zastarelo in diskriminacijsko stališče rimskih oblasti pa ni moglo mimo programa, ki si ga je za deželni svet zastavila Slovenska skupnost, ki je vedno protestirala proti takšnim krivičnim stališčem Rima in centralne vlade. Že ob izglasovanju zakona, s katerim je bil ustanovljen CRES (deželni odbor za ekonomska in socialna vprašanja) je dr. Stoka vložil zakonski popravek, ki je predvideval, da bo v odboru tudi »zastopnik slovenske narodne manjšine« in utemeljeval to zahtevo pač s posebnimi ekonomskimi in socialnimi vprašanji, s katerimi se ubada slovenska narodnostna skupnost. Podoben popravek so predložili tudi svetovalci KPI. Takrat so zastopniki deželnega odbora dejali, da ne morejo sprejeti takšnega popravka, ker bi jim Rim najbrž vrnil zakon, kar bi zakasnilo celotni potek omenjenega osnutka. Zagotovili pa so, da bo v CRES imenovan Slovenec in sprejeti tako zahtevo svetovalca Slov. skupno-

sti ter imenovali v CRES dr. Lo-karja.

Toda Slovenska skupnost se ni mogla sprijazniti z dejstvom, da bi slovenska narodnostna skupnost uradno ostala le »skupnost posebnih interesov«. Zato je po temeljiti preučitvi vprašanja s politične in juridične plati njen svetovalec vložil letos marca dva samostojna zakonska osnutka, ki spreminjata omenjeno diskriminacijsko frazo tako v zakonu za CRES kot v zakonu za kulturne dejavnosti, ki je bil izglasovan lansko leto (gre za zakona št. 29/68 ter št. 11/69).

V poročilih, ki spremljata oba zakonska osnutka, naglašata svetovalec LSS nujnost, da se v deželnih zakonih omenjajo Slovenci, saj imajo svoje posebne probleme, tako na socialnem kot na ekonomskem področju; posebej pa je nujno, da se Slovenci imenujejo s praviim izrazom v zakonu za kulturo, ker je ta povsem svojstvena in avtonomna panoga, s povsem svojimi težnjami, ki so lahko različne od kulture večinskega naroda.

Zakonska osnutka, ki jih je naknadno v deželni zbornici združil svetovalec Slovenske skupnosti v enoto, bi morala najprej v pristojne deželne komisije. Toda tu so stopili v kaj čudno akcijo postopkovnega značaja svetovalci KPI in PSIUP, ki so najprej osvojili besedilo iz Stokovega zakona in ga predložili le kot navaden popravek k popravljalnemu zakonu o deželnem odboru za ekonomska in socialna vprašanja. Ker je bil ta »njihov« popravek zavrnjen, ker se je pač deželni odbor izjasnil za Stokov samostojni zakon, je KPI začela kaj nenavaden proceduralni boj in še bolj nenavaden obstrukcijo napram Stokovemu zakonu in zahtevala, da pride slednji v smislu pravilnika šele po šestih mesecih ponovno v diskusijo. Toda dr. Stoka je bil odločen iti do kraja in to takoj, da ne bi zavlačevali tako važnega vprašanja, ki ga vsebuje zakon LSS. Zato je v deželni zbornici zahteval od predsednika deželnega sveta, da postavi njegov zakon takoj na dnevni red v smislu člena 22 deželnega pravilnika. Predsednik

zbornice je vzel v pretres to zahtevo in dal Štokov zakon takoj na dnevni red deželnega sveta. Tako so pri poskusih čudnega zavlačevanja bili komunisti in psiupovci povsem poraženi.

MIREN ODGOVOR SVETOVALCA ŠTOKA

Na takšno čudno obnašanje KPI je svetovalec Slovenske skupnosti, hoteč se izogniti polemiki s tistimi strankami, ki imajo v svojem programu slovenske zahteve in imajo svetovalce slovenske narodnosti, rekel v deželnem svetu, da res ni čakal od KPI take obstrukcije in da »se njemu ne bi nikdar sanjalo počenjati kaj takega, če bi komunisti predložili ta zakon, ampak da bi ga takoj podprl, saj gre vendar za slovenske koristi«.

V razpravi v deželnem svetu so se potem komunisti počasi umaknili s svojih pozicij in nato glasovali za Štokov zakon.

KAJ BO STORILA RIMSKA VLADA

Zakonski osnutek svetovalca dr. Stoka je torej bil izglasovan z veliko večino vseh svetovalcev (od 60 le 6 proti). Rim ima sedaj možnost, da se v roku 30 dni zakonu upre in ga vrne deželni svetu v ponovno proučitev. V primeru, da bi se to zgodilo, bo deželni svet zavrnil vladno zahtevo in stvar bo romala pred ustavno sodišče. V primeru, da bi tudi ustavno sodišče dalo prav vladi, pa bo treba poiskati forume, na katerih bomo obsodili krivico, ki se nam dogaja. Tu pride v poštev celo mednarodno sodišče v Haagu.

Toda upati je, da ne bo treba tako daleč, saj bi bil nesmisel, da bi se rimske oblasti s tako diskriminacijsko togoto spravile nad upravičeno zahtevo, ki jo vsebuje zakon svetovalca Slovenske skupnosti Stoka. Poleg tega ima priti baje v Rim celo sam jugoslovanski predsednik Tito. Zelo čudno bi bilo, da bi Rim napravil tak demonstrativen korak pred prihodom jugoslovanskega predsednika. Če bi se to zgodilo, potem bi vse diplomatske izjave (o mostovih in mirnem sožitju) izzvenele v posmeh resničnim koristim in potrebam slovenske narodnostne skupnosti v Italiji.

NOV USPEH SLOVENSKE SKUPNOSTI

Ne glede na pot, ki jo mora Štokov zakon še opraviti, smemo reči, da je Slovenska skupnost dosegla v deželnem svetu nov in zelo pomemben uspeh. To je njen že drugi važen zakon, ki je prodril v zbornici (prvi je bil zakon dr. Škerka in dr. Stoka o kaznovanju rasne mržnje in sovražnih izbruhov proti narodnim manjšinam). Letošnje zasedanje deželnega sveta pa je bilo za Slovensko skupnost na splošno zelo koristno, saj je lahko zaznamovala več resnično dobrih uspehov (predstavnik Slovenec v deželni komisiji za kulturo, zastopstvo beneških Slovencev v sosvetu za izseljeništvu, priznanje pozitivnemu delu slovenskih duhovnikov v Beneški Sloveniji, delo za ekonomski in socialni dvig Goriške itd.). Delo, ki ga je doslej Slovenska skupnost opravila, je bilo — lahko rečemo mirne duše — zelo koristno in uspešno.

Kljub temu pa se vladajoča stranka ni pomišljala izbrati Echeverría za predsedniškega kandidata. Prepričana, da ji njene moči ne more nihče ogroziti, je šla na volitve in zmagala. Celu v samem mestu Ciudad de México, pozorišču nemirov, je dobil Echeverría mogočno večino 887.000:366.000 glasov. Tako se bo nadaljevala mehška pot brez sprememb in pretresov.

Podpore za turizem

Deželna uprava je v smislu zakona št. 16 iz leta 1965 razdelila razpoložljiva sredstva za razvoj turizma v letu 1970. Za hotele je nakazala 481 milijonov, za dopolnilne naprave kot so šotorišča, letoviška naselja itd. 82 milijonov, za okrepevalne postojanke 25 milijonov, za vlečnice 61 milijonov, za dopolnilne turistične gradnje kot so toplice, zborovalne dvorane itd. eno milijardo 695 milijonov, za urade avtonomnih turističnih ustanov 15 milijonov in za alpinistične ter jamske vrednote 111 milijonov lir.

EKUMENSKA MISLI

ob prazniku sv. Cirila in Metoda

(Govor na Ekumenski dan 12. julija 1970 v Marijinem svetišču na Vejni pri Trstu)

Jezus Kristus, veliki in večni duhovnik, »svet, nedolžen, neomadeževan, višji od nebes«, ki je enkrat za vselej sebe daroval Bogu v spravo za grehe človeštva, more tistim, ki se po njem bližajo Bogu, sam vedno dati zveličanje (Hebr 7, 23 sl). Toda resnični srednik med Bogom in ljudmi hoče sodelavec. Ključ jih in odpošilja na delo. Zakaj »žetev je velika, delavcev pa malo«.

Tako je odlokal in odposlal svoje dvanaestere apostole. Tako je »določil še drugih 72 in jih poslal pred seboj po dva in dva v vsako mesto in kraj, kamor je hotel sam priti«. Bili naj bi njegovi predhodniki kakor Janez Krstnik. Od hiše do hiše naj bi nosili mir, ozdravljali bolnike in oznanjali: Približalo se je božje kraljestvo (Lk 10, 1 sl).

V 9. stoletju je Kristus poklical dva rodna brata iz Soluna, ki sta se klicu odzvala z izredno velikodušnostjo, sledila zgledu prvih Kristusovih apostolov in učencev ter postala velika apostola slovenskih narodov in ju častimo kot svetnika.

Kristus kliče včeraj, danes in jutri. Skozi dvajset stoletij. Klical bo do konca časov, dokler bo človeški rod družno potoval skozi to »solzno dolino«, z nogami na tleh, z očmi pa zazrt v nebeske višave, v zarje onstranskega domovanja.

Kristus kliče vse, toda vsakega na poseben način. Kakor je vsakega obdaril s posebnimi darovi. Da bi se mogel vsakdo odzvati in izpolniti svoje osebno poslanstvo. Kristus ne sili, temveč le vabi. Preveč ceni človekov razum in svobodo, ki sta temelj njegovega dostojanstva.

Prav zato pa je naša odgovornost tako velika: odgovornost pred Kristusom, pred samim seboj in pred človeštvom.

Polja so zrela za žetev. Duhovna delovna področja so izredno razsežna. Ali bomo ostajali v senci — brez posla? Ali smo našli svoj prostor na njivi in se vrgli na delo s podvihanimi rokavi, s pogumom in zavzetostjo.

EKUMENSKO DELO

Za nas kristjane ni tako zelo važno, kakšni so bili začetki sveta in kakšna je bila razvojna pot stvarstva. Zanima nas človek, ustvarjen na kakršen koli način od Boga in po božji podobi, človek — družbeno bitje, ki v svojem bistvu teži po edinosti ali soglasju s samim seboj, z Bogom in sočlovekom.

Ta edinstvo je bila nekoč po krivdi človeka samega razbita. Kristus, Bog, je prišel kot človek na svet prav zato, da bi ta razdor znova vskladil. To je, tako verujemo, s svojim učencem in s svojo pravno daritvijo na Kalvariji tudi izvršil. Vendar postane vsak človek v polnosti deležen tega edinstva šele, ko se zavestno vključi vanj in skupaj s Kristusom in sobratji sgradi božje kraljestvo: kraljestvo miru, edinosti, bratstva, ljubezni.

Vidno božje kraljestvo, sveta Cerkev, je zamišljeno kot družba edinosti, tiste edinosti, ki jo najpopolneje predstavlja sama Sveta Trojica in za katero je Kristus molil: »Da bodo vsi eno, kakor ti, Oče, v meni in jaz v tebi« (Jan 17, 21). Toda ker je Cerkev bogočloveška družba, ker je v njej ne le božji, temveč tudi človeški element, ker potuje kot romarica skozi zemeljsko stvarnost, skozi nepopolnosti tega sveta, in bo končno popolnost dosegla šele ob koncu časov, v večnosti, zato je razumljivo, da je edinstvo Cerkve ranljivo. Dejansko je bila že v prvih stoletjih marsikje nakrhan, posebno pa v 5., 9., 11. in 16. stoletju.

Vedno pa so se v cerkveni zgodovini našli ljudje, ki so skušali rane needinstva celiti, razpoke polniti, zidati mostove, ustvarjati harmonično skupnost enega samega božjega ljudstva. Med prvake take dejavnosti spadata sveta brata Ciril in Metod, ki ju smemo imenovati apostola edinosti, kot je napisano nad njunim oltarjem v tem svetišču. V 9. stoletju, ko sta rimska in bizantinska Cerkev zaradi najrazličnejših vzrokov usodno drseli proti velikemu razkolu, sta sveta brata povzročila moravskega kneza in na prošnjo bizantinskega cesarja prišla z Vzhoda na Zahod in našim prednikom oznanjala enega nedeljivega Kristusa. Ne le pridigala, tudi maševala sta v domačem, ljudstvu razumljivem jeziku. Za svoje apostolsko delo pa sta iskala in našla odobravitel v Rimu, pri apostoliku, kot sta imenovala

rimskega škofa, naslednika prvaka apostolov sv. Petra.

Da se niso proti njuni uspešni misijonski dejavnosti in velikopoteznim načrtom postavili nevoščljivi in grabežljivi tuji velikaši s cerkvenimi knezi vred, bi že v 9. stoletju v polnosti zaživela samostojna slovenska Cerkev, najprej v Panoniji in na Moravskem, potem pa tudi v sosednjih pokrajinah, in bi prav ta Cerkev mogla biti trden most sprave med Vzhodom in Zahodom skozi stoletja, ne le na cerkvenem področju, temveč tudi na vseh ostalih, saj življenje ni ostro razmejeno, marveč se vplivi organsko prepletajo med seboj. Vendar kljub temu, da je bil sv. Metod takoj po ustanovitvi prve slovenske, panonsko-moravske nadškofije pred 1100 leti kot njen prvi nadškof po krivem zaradi političnih in gospodarskih interesov tri leta zaprt na Bavarskem, in kljub temu, da so po Metodovi smrti mnoge njegove učence izgnali, napori svetih bratov niso splahneli v prazno.

Slovani, posebno nekateri, smo od sv. Cirila in Metoda ter njunih učencev prejeli mnogo ne le v verskem, temveč tudi v kulturnem pogledu. Saj so začetki slovenske pismenosti in književnosti neločljivo povezani z imenom sv. Cirila in Metoda. Prav sedaj po 2. vatikanskem koncilu pa sta sveta brata s svojim apostolskim delom zažarela v novi slavi. Delo za cerkveno edinstvo se je tudi ob zgledu in spodbudi sv. Cirila in Metoda razcvetelo kot nikdar doslej v zgodovini Cerkve.

NASA ZAVZETOST ZA EKUMENIZEM

Ali smo v to živo ekumensko gibanje dovolj zavestno in trdno vključeni tudi mi? Ali smo razumeli ključ časa? Kot močne vsklajene osebnosti, ki dobivajo moč iz notranjega prerajanja in iz svoje povezanosti z Bogom, moramo biti vsak dan sejavec edinosti, najprej v svojem najbližjem okolju, doma, med sosedi, pri delu, med rojaki in vsemi, s katerimi se srečujemo, nato pa med kristjani in vsemi ljudmi, pa naj živijo še tako daleč od nas.

Ena milijarda kristjanov, nad tri milijarde človeštva: vse to je naše delovno področje. Kot živi členi velikega organizma Cerkve in človeške družbe moremo in moramo v današnji stvarnosti vplivati na rast edinosti ali needinosti v svetu: s svojim mišljenjem, govorjenjem, z molitvijo, s celotno dejavnostjo, z osebno zavzetostjo, s svojim zaupanjem, z resnično ljubeznijo, z vztrajanjem do konca. Nikdo se tej soodgovornosti ne more izmakniti — pa naj je duhovnik ali laik in naj je vgrajen kjerkoli ali kakorkoli v organsko stavbo božjega ljudstva.

Vsi skušajmo biti zato glasniki cerkvene edinosti. Saj smo po krstu in birmi deležni vsi Kristusove duhovniške učeniške in pastirske službe.

Kristus, veliki duhovnik, učitelj in pastir, nas kliče in vabi. Sveta brata Ciril in Metod, slovanska apostola, nas spodbujata. Razdeljeno krščanstvo, razprto človeštvo kriči po ekumenskih delavcih. Bodo mi prvi med njimi!

Dr. STANKO JANEŽIČ

OKNO V DANAŠNJI SVET

Molitev in duhovne vaje

V Italiji obstaja združenje, ki veže razne vrste ustanov za pospeševanje in vodstvo duhovnih vaj. V samostanu Camaldoli je to združenje imelo svoje peto zasedanje. Glavna tema razgovorov je bila: Molitev pri duhovnih vajah.

Ta novica nam daje priliko, da pripomočimo mladim in ne več mladim udeležbo pri duhovnih vajah. Duhovne vaje so bogat studenec božje milosti in neizčrpen vir za krščansko življenje. In v poletnem času prav gotovo ne manjka prilike za duhovne vaje ali vsaj za kratko obnovo.

Navodila za ekumensko delo

Tajništvo za zedinjenje kristjanov je pred tremi leti izdalo poseben direktorij — rekli bi vodič — z navodili, kako naj poteka delo za zedinjenje in kakšni naj bodo stiki s kristjani drugih Cerkva.

Sedaj je Tajništvo za zedinjenje izdalo drugi del direktorija, ki daje navodila, kakšno naj bo ekumensko sodelovanje v višjih teoloških šolah. Pomen direktorija

Brandt je obiskal papeža

Ko je lani 28. oktobra nemški socialdemokrat Willy Brandt prevzel oblast v Zahodni Nemčiji, si je kot cilj zastavil zblizanje z vzhodoevropskimi narodi, ki imajo komunistične režime. Pri tem se je sklenil opreti, čeprav socialist, tudi na katoliško Cerkev, saj je znano, kako se Cerkev zadnje čase prizadeva za sožitje med narodi in vzpodbuja k delu za manj razvite države.

Brandt je že imel nekaj časa v programu, da obišče Rim in se ob tej priložnosti ustavi tudi pri papežu. Pa je prišlo v Italijo do vladne krize, ki jo trenutno skuša rešiti demokrastjan Andreotti in zdelo se je, da z obiskom Rima ne bo nič. Vendar se je Brandt odločil, da obišče vsaj papeža.

Tako je kancler Brandt v ponedeljek, 13. junija uradno prispel v Vatikan, zasebno pa se je srečal nato v njunih stanovanjih še s predsednikom italijanske republike Saragatom ter z odstopivšim ministrskim predsednikom Rumorjem.

Razgovor s papežem se je zavlekel daleč nad običajno pol uro, saj je trajal kar 55 minut. Podtajnik predsedstva Brandtove vlade, Ahlers, ki je razgovorom prisostvoval, je kasneje povedal, da je sv. oče Brandta vzpodbudil, naj nada-

ljeje s svojo politiko pomirjenja proti Vzhodu. Če bo prišlo do ureditve odnosov med Poljsko in Zahodno Nemčijo, bo Vatikan lahko imenoval na ozemlju, ki je prej spadalo k Nemčiji in ga je Poljska po vojni priključila svoji državi, prave poljske škofo. Sedaj so le administratori.

Pogovor je stekel tudi o mladini, kako jo primerno zaposliti in vključiti v sodobno dogajanje; bilo je tudi govora o pomoči državam v razvoju. Brandt je s tem v zvezi izročil sv. očetu nakazilo za 30.000 nemških mark (dobrih pet milijonov lir).

Sv. oče je v svojem govoru ob slovesu poudaril vlogo Cerkve, ki je graditi mostove med narodi in usmerjati srca k Bogu. Sv. Sedež tudi popolnoma odobrava napore za zedinjeno Evropo. Težave pri tem so velike, a cilj mora ostati vedno navzoč. Glede tega nam je najlepši vzgled pokojni kancler Adenauer.

Brandt bo gotovo imel v političnem oziru od tega obiska v Vatikanu veliko korist. Papeževe izjave v korist pomirjenja z Vzhodom bodo spravile v zadrego nemške demokrastjane, ki prav tej politiki odprta stalno in odločno nasprotujejo.

Pred 25 leti v Kočevskem Rogu

Z nekim strahom, a vendar veseli smo v nedeljo, 27. maja 1945 sprejeli novico, da gremo na pot. Spravili smo skupaj svoje stvari, kar ni bilo težko, saj tako ni bilo mnogo. Poleg vojaške opreme še kake fotografije domačih in prijateljev ali kak osebni spomin, to je vse, kar smo imeli. Bili smo mladi, vsi okoli 20 let stari, in smo komaj začeli živeti.

Okoli osme ure zjutraj smo bili že vsi na kamionih, ki so stali pri vходу Vetrinjskega taborišča pri Celovcu. Kdor je imel domače, se je poslovil od njih, drugi pa smo se poslovili od prijateljev. Vsi pa smo preostali zagotavljali, da gremo v Italijo in da bomo tam uredili taborišče, da tako v malo boljših razmerah preživimo povojno viхро in dočakamo dan, ko bomo zopet zaživelі življenje svobodnih ljudi.

POT V SMRT

Motorji kamionov so zabrnili in poslednjič smo si pomahalі v slovo. Tisti, ki so ostali v taborišču, so nam morda tedaj še zavidali misleč, da bomo kmalu v boljšem taborišču, v barakah s streho in boljše hranjeni, medtem ko so oni ostali pod milim nebom na Vetrinjskem polju. Bilo pa je ravno nasprotno. Prepeljani smo bili v domovino proti svoji volji. Tam nas je čakalo trpljenje, zaničevanje in nazadnje smrt od ljudi, ki so bili iste krvi. Pijani svoje zmage so komunisti dobesedno pobesneli nad nami. Nismo se mogli braniti in za nas ni bilo nobenega usmiljenja. En mesec po končani drugi svetovni vojni smo bili sestradani, žejni, zmučeni, nagi in brez vsake sodbe zmetani v kraske jame.

Kamioni so v spremstvu angleških vojakov drveli po naši lepi Koroški, preko dravskega mostu pri Borovljah proti Področici. Tam je bil nekaj pregled in

ukazano je bilo, da mora vsak, ki bi imel še kako orožje pri sebi, to oddati. Potem so nas nalozili na tovorni vlak, vagono skrbno zaprli in nas v spremstvu angleških vojakov odpeljali v Jugoslavijo.

Ne bom popisoval trnjeve poti po slovenski zemlji, ampak bom šel preko Jesenic, Kranja, Škofovih zavodov v samo Kočevje. Tja smo dospeli 8. junija okoli dveh zjutraj. Lačni, žejni, pretepeni in oropani vsega smo v vagonih dočakali jutra.

Okoli pete ure zjutraj so komunisti odprli vagon, nas zagnali ven in v četverstopih odgnali proti Marijanšču. Tam so nam dali hrano. Menda so komunisti vsem domobrancem, ki so dospeli v Kočevje, kuhali eno in isto hrano. Hrana ni bila užitna in tako smo jo kljub lakoti zmetali v posebne, za to določene sode. Komunisti pa so se norčevali in govorili, da bo ta ista hrana ponovno podeljena domobrancem, ki pridejo za nami. Kaj vse je bilo v tej jedači, je težko reči. Videl sem kisló zelje in smrekove igle, toda nobenega okusa po zelju ni bilo, pač pa po neki skvarjeni gnili stvari.

Okrog sedmih zjutraj so nas preko mesta odgnali v Dom slepih. Ljudje, kolikor smo jih med potjo srečali, so nas gledali nekam otožno, nič hudobno. Menda jim je bilo znano ali pa so slutili, kaj bo z nami. Marsikateri med njimi si je gotovo mislil: »Uboგი reveži, iztekajo se jim zadnje ure.«

V Domu slepih so nas strpali v prvo nadstropje, od koder so nas po deset vodili v pritličje. Na stopnicah smo morali odvreči vse, kar smo imeli, kajti zagrozili so nam, da bo vsak, pri katerem bodo našli najmanjšo stvar, strogo kaznovan.

NECLOVESKO POSTOPANJE

Mene so zvezali okoli pol osme ure zjutraj 8. junija. Vezanje se je vršilo takole: Obrnjen v zid si moral zavihatі rokave vojaške bluze in srajce in nato dati roke za hrbet. Komunist je roke prekril in jih zvezal z golo žico. Pomagal si je s kleščami, da je delo hitreje in bolje opravil. Meni je levo roko tako trdo zvezal, da je čez kratek čas postala črna in mrtva. Desnica je bila zvezana malo rahleje. Poleg posameznega vezanja so zvezali še dva po dva skupaj nad komolci in tudi z golo žico.

Tako zvezani smo čakali eno uro za odhod — neznankom. To čakanje je bilo obupno; mnogim med nami je postalo slabo. Onesveščeni so se zgrudili na tla in s tem zvedena potegnili še svojega vezanega sotrpina. Prosili smo vode, prosili, da naj zrahljajo vezi in jih povežejo bolj človeško, da se bo mogla vsaj kri pretakati po žilah, ker sicer ne bomo za nobeno delo več. Odgovori na te prošnje so bile batine in norčevanje, da naših rok ne bomo več potrebovali.

FRANCE DEJAK,

eden od preživelih
(Konec prihodnjic)

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

† Angela Medvešček

Iz Genove je prispela vest, da je pri tamkašnjih salezijankah umrla 9. julija s. Angela Medvešček.

Rodila se je v Gorici 10. februarja 1905. Po končanem učiteljskem v Tolminu leta 1924 je službovala v Istri in bila nato kot vsi slovenski izobraženci premeščena v notranjost Italije. Tam je dozorel njen sklep, da odide v misijone. Se prej je napravila profesorski izpit na univerzi v Genovi. Končno je l. 1934 odpotovala v misijon Merido (Venezuela), kjer je delovala 13 let. Po očetovi smrti se je l. 1947 vrnila izčrpana v Genovo. Tu je več let poučevala na notranji srednji šoli in to dokler so ji moči dopuščale. Obvladala je italijansko, nemščino, španščino, angleščino in francoščino. Vedno je bila ponosna in zavedna Slovenka.

Izpolnila se ji je poslednja želja, da je bila pokopana v domači zemlji v Kanalu ob Soči, kjer pričakuje vstajenja. Naj v miru počiva.

Promocija

Na teološki fakulteti v Würzburgu (Zahodna Nemčija) je postal doktor svetopisemskih ved prof. Lojze Ambrožič. Novi doktor je dobro znan tudi goriškim Slovencem. Pred nekaj meseci je predaval v Katoliškem domu o zanimivi temi »Puberteta Cerkve«. Njegovo predavanje je tedaj vzbudilo zaradi svoje tehtnosti in odkritosti veliko pozornost.

Dr. Lojze Ambrožič se bo vrnil v Kanado, kjer je bil svoj čas posvečen in bo profesor na škofjskem bogoslovju. Te dni pa bo vodil skupaj z dr. Jožetom Plevnikom od 20. do 24. julija v Tinjah na Koroškem biblični seminar o evangeliju sv. Marka in o prvem listu sv. apostola Pavla Korinčanom.

Novemu slovenskemu bogoslovnemu doktorju izreka tudi naš list svoje čestitke.

Žalni venec pred jugoslovanskim poslaništvom

V nedeljo, 14. junija 1970, se je pred jugoslovanskim poslaništvom v Buenos Airesu ustavil neki avto. Izstopilo je par oseb. Mirno so položili pred vrata venec rož z napisoma na žalnih trakovih: 25 let čaka pokopa 12.000 vaših žrtev — A las 12.000 víctimas eslovenas.

Mnogi mimoidoči so si z zanimanjem ogledali žalni venec ter odobrvali originalni protest proti komunističnemu nasilju. Nekateri, ki so imeli s seboj fotografske aparate, so ta izredni dogodek tudi posneli.

Kasneje je prišlo mimo vozilo s policijsko patroljo. Policija si je venec ogledala, nato pa poklicala osebje poslaništva in mu venec izročila.

Slovinci v tujini

Po podatkih zveznega urada za zaposlovanje in Inštituta za geografijo v Zagrebu je trenutno v tujini okrog 600.000 jugoslovanskih delavcev, skupno z družinskimi člani pa nad 800.000. Iz Slovenije dela v tujini približno 60.000 delavcev, skupno z družinskimi člani pa je v tujini nad 80.000 Slovencev.

Največ jugoslovanskih delavcev je zaposlenih v ZR Nemčiji in po zadnjih cenitvah jih je sedaj v tej državi približno 326.000. Medtem ko se odvijata zaposlovanje naših delavcev iz Slovenije v Avstriji, Švici, Franciji in Nizozemski v okviru pričakovanih vselitvenih tokov in se bistveno ne povečuje, pa je povsem drugačna slika v ZR Nemčiji, kjer je prišlo do tako naglega porasta zaposlovanja naših delavcev, ker odhajajo iz drugih evropskih držav naši ljudje na delo v Nemčijo.

V Sloveniji se že čuti pomanjkanje določenih strokovnih delavcev in po mnenju strokovnjakov, ki se ukvarjajo s temi vprašanji, se bo to še bolj občutilo na področju nekaterih dejavnosti že v naslednjem srednjeročnem razvoju Slovenije, če ne bodo začeli pravočasno organizirano urejati teh vprašanj.

Odhajanje v tujino pa prinaša s seboj tudi dolgo vrsto negativnih pojavov, med katerimi je zelo resen in pereč problem, da v Zahodni Nemčiji dnevno zaprosi za nemško državljanstvo pet Slovencev in le eden za podaljšanje bivanja v tej deželi. Tako nam grabežljivi Nemec znova odvajajo kri, a to pot ne kot krvočični zavojevalec, temveč kot spoštovani delodajalec, h kateremu se naši ljudje zatekajo, ker vladajoči režim doma ni zmožen več zagotoviti zaposlitve in dostojnega zaslužka večini delavcev.

Skupno slovensko romanje v Lurdu

Pretekli teden, od nedelje 5. julija do sobote 11. julija se je vršilo slovensko romanje v Lurdu, ki so se ga udeležili rojaki iz Slovenije, zamejstva in izseljenstva. Iz Slovenije je prišel poseben vlak in dva avtobusa. Z vlakom so pripeljali tudi okrog 45 težko bolnih in nad 160 lažje bolnih. S Primorskega nas je bilo s posebnim vlakom 600 in še izseljenci iz zahodne Evrope so prišli. Tako se je zbralo v Lurdu 1500 slovenskih romarjev. Vožnja je bila prijetna, čeprav je bilo zelo vroče. V Lurdu pa smo bili brez sonca in je bilo prav prijetno hladno.

V Lurdu smo začeli svoje pobožnosti vsi skupno pri votlini v terek ob 9. uri. Maševal je ljubljanski metropolit in nadškof dr. Jožef Pogačnik skupno s 34 duhovniki iz vseh škofij, kjer prebivajo Slovenci. Zborna molitev in močno petje sta napravila izreden vtis na vse romarje različnih narodnosti, ki so bili z nami skupno pri votlini. G. nadškof je pri evangeliju poudaril misel, da nas je pripeljala v Lurd skupna ljubezen do Matere božje, ki je v slovenskem narodu bila vedno globoko ukoreninjena. Več duhovnikov je moralo pomagati obhajati, da se ni vse preveč zavleklo, ker so čakale še druge skupine na sv. mašo v svojih jezikih.

Popoldne smo imeli primorski Slovenci križev pot na grič Kalvarijo, kjer so postaje v primernih razdaljah s svetopisemskimi osebnimi v naravni velikosti. Vodil ga je g. Grmek, župnik iz Doline. Drugi romarji so ga pa imeli v Pijeji baziliki skupno z bolniki.

Večerno procesijo z lučkami je nekoliko motil dež, a vseeno se je vršila in zaključila kot po navadi. Ta procesija je vsak večer od velike noči do praznika vseh svetih.

V sredo je bil dan ko smo kot najmočnejša skupina, prisotna v Lurdu, imeli prednost pri procesijah. Zjutraj smo se zopet ločeno zbrali za sv. mašo. Primorci smo bili v zgornji baziliki, ki smo jo do cela napolnili, kjer je govoril škofov vikar iz Trsta dr. Lojze Škerl, ostali slovenski romarji pa v kapeli sv. Bernardke pred baziliko s svojimi bolniki. Popoldne ob 4.30 je vodil procesijo sv. Rešnjega Telesa ljubljanski nadškof in blagoslavljal bolnike. Zbor naših pevcev je prepeval med procesijo pred mikrofonom pred baziliko in se vrstil s pevci v drugih jezikih. Prav tako slovesna je bila večerna procesija z lučkami, kjer so naši pevci zapeli luško pesem na prvem mestu in so jim sledili nato še pevci v angleškem, francoskem, španskem in italijanskem jeziku. Skupni Ave, ave Marija pa je donel iz množice, ki je gotovo presegala 30.000 glasov. Pred skupno izpovedjo vere smo še zapeli Marija skoz življenje, ki so ji vsi navzoči z veliko pozornostjo prisluhnili. Ob sklepu so še prisotni škofje in duhovniki na pločniku pred baziliko podelili romarjem skupno svoj blagoslov. Tako je končal dan, kjer se je posebno čutila v Lurdu prisotnost slovenskih romarjev, ki so, kot je zapisal katoliški pariški dnevnik »La Croix«, počastili Marijo na izrazit način s svojim večglasnim petjem, kar je bolj redkost med narodi, ki prihajajo k luški Materi božji.

Cetrtek je bil zopet bogat na doživetjih. Zjutraj smo se zbrali vsi v Pijeji baziliki, kjer je ljubljanski nadškof somasheval z mnogimi duhovniki ob udeležbi vseh bolnikov iz Slovenije. Med mašo je spregovoril msgr. Franc Močnik iz Gorice o Mariji, ki je naša pot h Kristusu

in zato upanje nas vseh, posebno pa še bolnikov. Dan je bil potem na razpolago romarjem za osebne obiske zlasti pri votlini, za nakup raznih spominčkov in za izlet v Biarritz na atlantski obali. Zato je bila skupna sv. maša zvečer po večerni procesiji v baziliki rožnega venca z govorom katinarskega župnika g. Alberta Miklavca.

V petek smo imeli primorski Slovenci poslovlino sv. mašo zopet v rožnovenski baziliki in nato ob 9. uri slovo pri votlini s prošnjami za vse naše potrebe, poslovlilnim govorom dr. Škerla in s pesmijo slovesa »Vse prepeva«. Tako se je končalo naše trinipoldnevno bivanje v mestu Marijine slave, velike zbranosti in globoke pobožnosti, kjer srečaš ljudi vseh jezikov in barv, ki v bratski ljubezni iščejo pri Mariji pomoči ter milosti. To je res čudovit kraj s svojimi 400 hoteli, kjer romar dobi tudi potrebno telesno postrežbo in vidi toliko lepega in spodbudnega, da se ves poživljen vrne zopet na svoje vsakdanje delo.

Na povratku smo se ustavili še v Sotto il Monte pri Bergamu in v cerkvi, kjer je dobri papež Janez XXIII. preživljal svoja mlada leta, zaključili s sveto mašo letošnje skupno tržaško-goriško romanje.

Hvala Bogu, romanje je poteklo brez večjih težav v veliko veselje prijavljenih, ki so zlasti v Lurdu lahko toliko spodbudnega videli ter prosili Marijo za vse svoje lastne in vse naše skupne potrebe. Vodstvu romanja, ki so ga sestavljali gg. Grmek, Gerdol, Jakomin, Miklavc in dr. Močnik pa gre naša zahvala za trud, ki so ga imeli z nami vsemi. Zlasti posrečena je bila zamisel, da smo se istočasno srečali pri Mariji Slovenci od vseposod in tako skupno prosili za vse važne zadeve našega naroda pa tudi drugim narodom pokazali, da v ljubezni do Marije, čeprav smo majhni po številu, ne zaostajamo za drugimi.

Marijin dom v ul. Risorta v Trstu

V nedeljo, 21. junija smo imeli prireditve, s katero smo zaključili program, ki smo ga začrtali od vstopa v novi dom v oktobru lanskega leta. Pod vodstvom gospe Stane Oficije so se mlajše skavtine pogumno predstavile z dvema veselima prizoroma: »Moja punčka je zbolela« in »Kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pade«, starejši skavti in skavtinja pa so odlično odigrali Vombbergerjevo veseloigro »Požar ljubezni«. V odmoru so bili vsi zaposleni s srečolovom, pri katerem je bilo pripravljenih veliko darov. Goste je pozdravila družbenica Norma Jazbec, ki je na kratko razložila potek delovanja v zimski sezoni.

Trikrat je Marijina družba skupaj s skavtinjami in skavti pripravila nastop: ob otvoritvi, za pust in zaključno prireditev. Nismo ponavljali kakih starih iger, ampak smo pripravili nove. Za božič je družba pripravila igro. Za praznik Brezmadežne nas je obiskal in nam govoril msgr. Ignacij Kunstelj iz Rima. V januarju se je vršilo ekumensko srečanje. Ekumenski omet je dovršeno zapel več pesmi, jezuitski pater Koren pa je predaval in pokazal več slik iz Rusije. V februarju smo imeli vse nedelje zasedene: nastopili so gojenci glasbene šole iz Bazovice, imeli smo pustno prireditev, družbi in mladini je govoril škof dr. Grmič in Goričani so pripravili akademijo v čast sv. Cirilu in

Kolikokrat se je zgodilo, da je v nočnih urah zapel telefon in so mi katero zabrenkali. Marsikaj sem zvedel iz tistih nezaželenih telefonskih pogovorov in prejel opozorila, naj se pazim.

Nekoč pozvoni ob treh zjutraj. Dvignem slušalko: »Ali spiš, hudič? Le pripravil se, ti in vsi farji. Sedaj vas bo kmalu konec. Ali boš že nehal lagati v tisti čenči, ki jo imenuješ "Duhovno življenje"?«

Udeležba pri službi božji se je vidno krčila. Dobri so navadno boječi in so bili tudi to pot taki.

Tisti, ki so vztrajali in prihajali, so začeli namigavati: »Kaj ne bi bilo bolje, da službo božjo sploh ukincemo? Zakaj bi se izpostavljali napadom in nevšečnim prizorom?«

Pa toliko jih je še vedno prihajalo, da smo vzdržali na Paternalu. Na Avellanedi se pa sploh ni nič poznalo. Tam so bili komunistični propagatorji bolj redki, ali pa se jim ni zdelo vredno truda.

SPET BOLNA NOGA

Ko sem bil leta 1932 operiran v Kandiji

Srečanje kandidatov Slovenske skupnosti

Minuli četrtek so se na Repentabru zbrali kandidati in aktivisti Slovenske skupnosti oziroma Skupne slovenske liste na družabnem srečanju. Namen sestanka je bil, da bi se kandidati iz različnih krajev na Tržaškem med seboj spoznali ter se prosto pomenili in izmenjali poglede in izkušnje.

Srečanja se je udeležilo okrog 50 kandidatov iz vseh občin na Tržaškem od Nabrežine do Doline. Kot častni gostitelj je vse udeležence pozdravil repentabrski župan Mihael Guštin. Nato se je razvil konstruktiven pomenek ob kozarcu vina in prigrizku ter se zaključil s petjem naših pesmi. Vsi so izrazili željo, da bi taka srečanja bila večkrat.

Promocija

Na turinski univerzi je diplomiral iz biologije Ladi Vodopivec. Cestitajo mu prijatelji in znanci.

Smrtna kosa

Pred kratkim je umrla mama časnikarja dr. Mateja Poštovana. Ob težki izgubi, ki je doletela našega priznanega političnega in narodnega delavca in voditelja, mu prijatelji in znanci izrekajo globoko sožalje. Izrazom sožalja se pridružuje tudi Katoliški glas.

Osmi festival znanstveno-fantastičnega filma

V soboto je bilo na gradu sv. Justa uradno odprtje 8. festivala znanstveno-fantastičnega filma. Festivala se udeležujeta med drugimi tudi Italija in Jugoslavija. Na programu je 62 filmov. Medna-

rodni žiriji, ki bo izbrala najboljši film po vsebini ter najboljšo interprete in najboljši kratkometražni film predseduje pisatelj Guido Piovene.

Vzporedno s festivalom je še več drugih prireditev. Tako je na gradu sv. Justa razstava z naslovom »Umetnost in fantastična znanost«, na kateri sodeluje precej slikarjev iz Trsta in naše dežele. Med razstavljalci sta tudi prof. Avgust Černigoj in prof. Klavdij Palčič.

V Časnikarskem krožku razstavlja Rino d'Ambros, ki je izdelal uradni festivalski plakat.

V palači Costanzi razstavlja ilustrator zbirke »Urania« Thole, ki je ilustriral že kakih 50 platnic zbirke s fantastično vsebino »Urania«.

Bazovica

Na praznik farne zavetnice sv. Marije Magdalene, 22. julija ob 21.30 bo v Slomškovem domu v Bazovici odprl svojo slikarsko razstavo Atilij Kralj. V istem tednu bosta dva filmska večera na prostem.

V nedeljo, 26. julija pa bo glasbeni večer, na katerem bodo nastopili ansambel Miramar in Kondor ter mladinski pevski zbor.

Osmi praznik terana in pršuta

V soboto in nedeljo je bil v Repnu že tradicionalni 8. praznik terana in pršuta. Stevilne ugledne goste, ki so se udeležili otvoritve je pozdravil repentabrski župan Mihael Guštin. Zaradi slabe lanske letine so razstavljalci kmetje poleg terana tudi druga kraljska vina. Na prazniku so nastopili tudi godba s Proseka, domači pevski zbor »Srečko Kumare in ansambel »Kras«.

Deželne podpore občinam in pokrajinam

Zaboljšanje gospodarskega stanja občin in pokrajin je deželna uprava izdala zakon št. 19 z dne 3. junija 1970, po katerem bo del deželnih dohodkov razdelila med občine in pokrajine. Najmanjše občine prejmejo 1.500 lir na prebivalca, največje pa le 10 lir pravtako na prebivalca. Večje prispevke prejmejo male gorske občine. Omenjena nakazila bodo občine uporabile za javna dela, higienske in socialne usluge, za pripravo regulacijskih načrtov, vzdrževanje občinskega premoženja, čiščenje snega ter za delovanje konzorcijev, ki opravljajo dela civilnega in socialnega značaja. Tudi pokrajinske uprave bodo porabile te podpore v podobne namene.

Ne ubijaj!

Katoliški škofje Združenih držav Amerike so lani podali izjavo, s katero so obsojili vse poskuse, da se odpravijo zakoni, ki prepovedujejo splav. Ker se taki poskusi še vedno nadaljujejo, so isti škofje na zadnjem zasedanju svoje škofovske konference znova poudarili, da splav prepoveduje božja zapoved, ki pravi: Ne ubijaj!

DAROVI

Za glasbeno šolo »Finžgar« na Opčinah: Helena Senčar 2.000 lir; Vinko Levstik 10.000 lir; Anica Svagelj 5.000 lir; Marija Nussdorfer 10.000 lir; Lenči Repinc 10.000 lir; Jožef Podobnik 10.000 lir.

Širite »Katoliški glas«

pri Novem mestu, mi je povedal zdravnik: »Lahko se vam zadeva ponovi...« Sredi leta 1945 se mi je znova na peti odprlo.

Pa to ne bi bil noben problem, če bi ne imel na skrbi 20.000 naših brezdomcev. Ukrenil sem najbolj potrebno, da najdem pravo pot k zdravju. Po dolgih premišljevanjih in analizah smo prišli do tega, naj bi se poskusilo s penicilinom.

Medtem dobim prvi glas od beguncev. Po Rdečem križu je prišlo pismo od brata in sestre v Italiji. Pa nisem vedel, če sta bila v Italiji ali kje drugje, kajti vse so bile same številke in črke.

In še to je prišlo na mo j naslov, temveč na sestrično v mestu Rosario.

Po novem letu 1946 sem šel v bolnišnico, sanatorij »San José«, kjer so me začeli zdraviti s penicilinom.

Drugi dan po moji internaciji mi prinese župnik cel šop pism, ki jih je poslal Franc Gabrovšek iz Severne Amerike na moj naslov.

Ljudje, ki so imeli svojce v Argentini, so napisali pisma, jih poslali v Rim v pi-

sarno, ta pa Gabrovšku in on potem meni.

Med temi pismi so bila seveda tudi pisma zame in iz njih sem zvedel vsakršne novice, vse od tragičnega umika na Korško in v Italijo, potem mimo vetrinjske tragedije in pokola slovenskih domobrancev pa do težav, katere imajo v taboriščih in do prošnje, naj jim pomagam v Argentino, če morem.

Po tednu dni sem se vrnil iz sanatorija. Rana na peti se mi še ni zaprla, toda zdravnik ni imel kaj drugega storiti. Mor-da se bo učinek pokazal pozneje.

Jaz pa hitro na delo, da razpošljem pisma na naslove tistih, za katere sem vedel. Večina so bili od mojih dobrih znancev.

Prav tiste dni, konec januarja 1946, sem moral biti v Punta Arenas v Čilu, kjer se je vršil narodni evharistični kongres in sem bil jaz posebno povabljen, ker je v Punta Arenas zelo veliko Jugoslovancev.

Naglo sem odpravil pisma in odšel na potovanje, tudi v upanju, da bodisi doli na jugu Argentine, kjer so močni posest-

Dejavnost društva „Slomšek“ v Rimu

Društvo rimskih Slovencev »Slomšek« je konec junija zaključilo svojo poslovno dobo 1969-70. Ves čas se je prizadevalo za notranjo utrditev organizacije in za pridobitev novih članov. Večje prireditve so bile:

V oktobru 1969 proslava stoletnice kongregacije školskih sester z nastopom njihovih gojenk; navzoč je bil tudi ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Jože Pogačnik.

V marcu 1970 so člani društva nastopili z igro »Drevesa umirajo stoje«. V aprilu je bila nova maša v ukrajinskem obredu, ki jo je opravil salezijanski duhovnik Krotec. V dvorani so nato ukrajinski fantje predvajali kosaške plesne in peli ukrajinske narodne pesmi. V maju pa je bil izlet v okolico Siene, združen z ogledom mesta. Udeležilo se ga je 60 članov.

Poleg teh večjih prireditev je bilo še več manjših: v novembru 1969 je govoril škof Ngo Dinh Thuc o Cerkvi v Vietnamu, vizitatorica jugoslovanskih usmiljenk s. Justa Slana pa o delovanju slovenskih misijonark; na nedeljo pred božičem je bila božičnica, združena s prizorom po Tolstojevi noveli »Kjer Bog — tam ljubezen«. Prireditve v januarju je bila posvečena Sloveniku; tudi ni manjkalo tombole in pustne prireditve.

Pred vsako prireditvijo je bila v kapeli na ulici Botteghe Oscure sv. maša. Če se je mudil v Rimu kak ugleden gost iz Slovenije, Amerike in Avstralije, kjer živijo Slovenci, je bil povabljen na prireditev. Župnik slovenskega občestva v Rimu je bil glavni izseljeniški dušni pastir za Slovence msgr. Ignacij Kunstelj. Rad se je odzval povabilu društva za maševanje in vodil v postu duhovno obnovo za rimske Slovence.

Za vse rimske Slovence pa ostane še vnaprej velika naloga in skrb Slovenik, ki bo trajen spomenik na 1200-letnico našega pokristjanjenja ter simbol slovenske Cerkve ter njene prisotnosti v Rimu.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 19. do 25. julija 1970

Nedelja: 9.30 Po domače z ansamblom Mihe Dovžana. 10.50 Otroška matinea. 18.10 Beg iz trdnjave - ameriški film. 20.35 M. Sušmel: Na deževni dan.

Ponedeljek: 20.35 Meša Selimović: Učajneni človek - drama. 21.30 Človek s kamero: Kenia II.

Torek: 18.30 Pravljica o sestri Koviljki. 19.30 Voznik v prometu. 20.35 Most - jugoslovanski film.

Sreda: 18.55 Koncert godbe milice. 19.20 Spomenik v Barletti - reportaža. 20.35 Ivan Potrč: Srečanje - ponovitev.

Cetrtek: 20.35 Praznik v Švici - zabavno glasbena oddaja iz Montreuxa. 21.35 Večer z Antonom Ingoličem. 22.15 Mannix - serijski film.

Petek: 18.30 Sebastijan in odrasli. 19.00 Obiščite z nami Sarajevo. 20.35 Rekvium z boksarjem - ameriški film. 22.20 Znani obrazi: Anthony Quinn.

Sobota: 18.05 Nove melodije. 18.30 Jaime Mc Pheetersova popotovanja. 19.20 Sprehod skozi čas: I. svetovna vojna. 20.35 Omiš 70 - festival dalmatinskih pesmi. 21.50 Skrivnosti morja. 22.15 Močnejši od življenja - serijski film.

★

Za misijone: N. N. 3.000 lir v počastitev Adelije Rovattini; Marija Oberti daruje 10.000 lir v počastitev umrle nečakinje Adelije Rovattini.

† Msgr. Janez Hladnik

85 V SLUŽBI
CERKVE IN NARODA
(SPOMINI)

LJULJKA JE SLA V KLAS

Že leta 1944 sem začel dobivati anonimna pisma, kjer so me napadali, zaradi mojega pisanja v »Duhovnem življenju«. Nekdo mi je pisal, da bi rad plačal mašo za »našega Tita-Brozca«. Da naj kar v reviji objavim in bo prišel. Toda ni se podpisal. Zraven je dodal vse drugo, kar se napiše v anonimna pisma. Shranil sem ga pa, da lahko ob njem obujam spomine, vsaj enega, najdaljšega.

Leta 1945 dobim sporočilo od »Slovenskega lista«, katerega je prevzel novi odbor potem ko so mene izigrali, da ne bodo več objavljali cerkvenega vestnika, ker da listu to škoduje. Pričela se je organizirana borba proti mojemu delu. Nekaterim sem postal napoti.

niki jugoslovanskega pokolenja ali pa v Punta Arenas najdem kako iskrico upanja za naše brezdomce.

Ko sem bil v Comodoro Rivadavia in sem ogledoval svojo nogo, predno sem legel, sem v svoje nepopisno veselje ugotovil, da se je rana zaprla in da je vse popolnoma suho. Teden po zadnji injekciji je bil učinek že viden.

Veliko novega sveta sem spet ob tej priliki spoznal, veliko lepega doživel. Imel sem mnogo zadoščena med dobrimi rojaki, ki sem jih v Punta Arenas našel. Toda upanja, da bi mogel po tej strani kaj storiti za naše begunce, nisem našel.

Srečal sem se tudi s prekmurskim rojakom, salezijanskim duhovnikom Martinom Marošo, ki je bil tedaj naš apostol v tem mestu.

Našel sem tudi deseterico slovenskih usmiljenk, katere so imele tam na skrbi dve ustanovi. Kar je bilo najbolj razveseljivo, je bilo to, da so bile vse sestre Slovenke.

(Se bo nadaljevalo)

Svečano slavje v Ogleju

Nedelja, 12. julija, ko obhaja oglejska cerkev vsako leto praznik svojih zavetnikov sv. Mohorja in Fortunata, je bila letos izreden dan iz več razlogov. Predvsem velja poudariti dejstvo, da je bil popoldne predstavljen javnosti prevod evangelijev v furlanskem jeziku. S tem so Furlani prvič v zgodovini dobili sv. pismo v svojem jeziku. Nato je bila ob sedmi uri zvečer v baziliki koncelebrirana sv. maša. Tudi ta je bila v furlanščini. Med mašo je izredno dovršeno pel vse liturgične tekste v istem jeziku mešani zbor Tomadini iz Vidma. Pri maši so bila berila in kratka razlaga v štirih jezikih tistih narodov, ki so nekoč spadali pod oglejski patriarhat. Najprej je bilo berilo in razlaga v nemščini; to je imel msgr. G. Velci. Za njim je prebral kratko razlago iz Apostolskih del dr. Kazimir Humar v slovenščini. Sledil je evangelij v italijanščini prav tako s kratko razlago. Temu so sledila berila z evangelijem v furlanskem jeziku.

Sv. maše se je udeležilo zelo veliko število duhovnikov iz videmske in goriške škofije, ki so s tem hoteli dati poudarka veljavnosti liturgije v furlanskem jeziku. Tudi ljudi je bilo dokaj lepo število.

Po tej liturgični slovesnosti je ob devetih zvečer sledil kulturni del programa, ki je obsegal najprej nastop glasbenega ansambla na pihala. Ko je ta skupina končala svoj program, je nastopil moški zbor »Mirko Filej« iz Gorice pod vodstvom Zdravka Klanjščka in zapel pet najbolj znanih umetnih slovenskih pesmi primorskih skladateljev. Za tem zborom je folklorna skupina »Olympia« iz Gorice izvajala slovenske primorske plesse. Naj še omenimo, da so člani obeh skupin povezovali pesmi in plesse s primerno razlago v slovenščini in italijanščini. Nastop obeh skupin je zelo številno občinstvo nagradilo s toplim ploskanjem, saj je bilo prvič, da so nastopali Slovenci v Italije pred mednarodnim občinstvom v Ogleju. Ko so Slovenci končali svoj program,

so sledile razne furlanske zborovske in folklorne skupine. Tudi te so nudile obilo umetniškega užitka in prav učinkovito prispevale k uspehu vse tako posrečeno zamišljene prireditve.

Promocija

Dne 10. julija je doktoriral na filozofski fakulteti v Padovi iz psihologije Peter Komac iz ugledne slovenske družine. Mlademu doktorju, ki se je odlikoval po svoji marljivosti že na slovenski gimnaziji, čestitajo prijatelji, znanci in naš list.

Stevecjan

Stevecjanski občinski svet je v soboto začel z rednim poslovanjem. Dosedanji župan g. Stanislav Klanjšček je sklical sejo, na kateri so pregledali pogoje za izvolitev posameznih svetovalcev ter vse izvoljene nato potrdili. Sledile so volitve župana. Potrdili so vnovič dosedanjega župana g. Stanislava Klanjščka, ki je tudi na volitvah prejel največ preferenčnih glasov. Novi župan se je zahvalil za zaupanje, ki so mu ga izkazali ter izrazil željo, da bi skupno delali za dobrobit občine in predlagal enominutni molk za občinske svetovalce, ki so umrli v zadnji poslovni dobi.

Sledile so volitve občinskih odbornikov. Za podžupana so izvolili Armanda Skoka iz Jazbin, ki je bil tudi do sedaj v ožjem odboru. Za stalnega odbornika so izvolili Cirila Terpina, nakar je župan prekinil sejo, ki se bo nadaljevala v soboto, in na kateri bodo izvolili še dva namestnika odbornikov ter volilno občinsko komisijo.

Sovodnje

9. julija je umrl v Sovodnjah 60-letni Branimir Kumar, ugleden kamnosek in solastnik kamnoseške delavnice na Tržaški cesti.

Pok. Kumar je bil vse življenje velik narodnjak. V času fašizma je skupaj s pok. Lojzom Bratužem širil slovensko pesem po naših vaseh in bil med tistimi, ki so nekaj dni pred Bratužev smrtjo zapeli

umirajočemu Bratužu pesem pod oknom goriške bolnišnice.

Tudi on se je pridružil osvobodilni borbi, toda kot razsoden človek je hitro odkril, da se za krinko osvobodilnega boja pripravlja komunistična diktatura. Zato je podpiral pri volitvah vedno slovensko listo z lipovo vejico, na predzadnjih volitvah pa je celo nastopil kot kandidat na tej listi.

Sedaj se je njegovo življenje steklo, čeprav bi po številu let lahko še več desetletij živel med nami. Zapustil nam je vzgled zvestobe slovenski besedi, pesmi in stvari resnične demokracije. Na domačem pokopališču je našel svoj zadnji dom. Naj v miru počiva. Soprogi Ljudmili in sorodnikom izrekamo naše iskreno sožalje.

Zapustil nas je naš dobri pastir

Pokojni župnik Joško Stanta

Zdržnili smo se, ko so se v petek, 3. julija ob sedmih zvečer nenadoma oglasili zvonovi pri kapelici Device Marije v Dolu. In nato smo zvedeli vzrok tega zvonjenja: zvonovi so naznanjali smrt našega dušnega pastirja Joška Stanta.

Stirinajst let je živel pokojni župnik med nami ter nas potrpežljivo vzgajal k dobremu. V Dolu je ustanovil bratovščino živega rožnega venca. Pri kapelici je umeštil zvonove. Ljubil je mladino. Silno si si je želel, da bi kdo od mladih postal duhovnik. V družbi šolskih otrok je letos obhajal med nami v Dolu svojo srebrno mašo. Rad je obiskoval bolnike in jih tolažil. Ves zavzet je bil za vsakoletno postno nabirko za lačne po svetu. Sam je nabral kar osem vreč blaga in ga poslal misijonarju Ivanu Stanti na Madagaskar.

Sedaj je imel biti premeščen. Težko mu je bilo zapustiti duhovnjivo Jamlje-Dol, v kateri je pustil toliko svojih sil. Bog mu je prihranil to žrtev. Ostal bo med svojimi ovčicami do sodnega dne.

F. Am.

★ ZA KMETOVALCE

Grozni sukač

V aprilu in maju se pojavijo okoli trte metuljčki grozdnega sukača (tignola del'uva), ki lahko pripadajo dveh vrstam; ena vrsta sukačev ima siva krila s temnejšimi lisami, druga pa rumena s črno liso. Njihove navade in škoda, ki jo povzročajo, so si zelo podobne. Samice odlagajo jajčeca na cvetne poganjke. Ze v 10 dneh se izvalijo drobne gosenice, rdečkaste ali zelene barve, ki obgrizejo cvetje in ga ovijejo s pajčevinastimi nitmi. Uničeno cvetje ne bo rodilo jagod in grozdi bodo obloženi le z redkimi jagodami. Gosenice, ki zrastejo do 10 mm dolge, se kmalu zabubijo v grozdu ali v razpokah lubja. V juliju in avgustu že izleze drugi rod metuljev, ki začne odlagati jajčeca na grozdnih jagode. Ko se izvalijo mlade gosenice, prodrejo v jagode in se hranijo s sokom. Jagoda se naguba, porjavi, se posuši in nanjo se naselijo razne plesni.

Proti sukačem na trti je treba škropiti večkrat. Prvič škropimo pred cvetenjem, ko se je cvetni grozd odprl, cveti pa so še zaprti; drugič, ko so jagode debele kot grah. Sukaače uspešno zatremo s sredstvi, ki vsebujejo Carbaryl (= Sevin) kot so npr. Pomex, Tortrin, Nanam, As 50, Fruttal itd. Mešamo jih lahko z žveplom in drugimi fungicidi, ki ne vsebujejo apna. Po stopnji strupenosti spada Carbaryl v drugo skupino, ki je označena z ležecim križem in opozorilom »nocivo«. Njegova nevarna doba je sedem dni po zakonu.

Inž. Janko Košir

Lepo uspelo kulturno praznovanje v Štandrežu

Kot prejšnja leta smo tudi letos pridelili kulturno letoletno praznovanje na športnem igrišču pri cerkvi. Podobna praznovanja so se sicer vršila prve dni junija, letos pa smo se zakasnilo predvsem zaradi volitev. Praznovanje je bilo napovedano za 4. in 5. julij, a je bilo prenešeno zaradi nepredvidenih ovir na naslednjo nedeljo. Prireditve sta organizirali prosvetno društvo »Štandrež« in Kmečko društvo. Športno društvo »Juventina« in prosvetno društvo »Oton Zupančič« sta sodelovanje odpovedali.

Otvoritev je bila v soboto, 11. julija zvečer. Uvodne besede je spregovoril predsednik društva dr. Damijan Paulin in nakazal namen in program praznovanja. Sledil je nastop narodnozabavnega ansambla iz Ljubljane »Janez Jeršinovec s Plansarji«. Dvourni program je bil zelo pester in zabaven. Poleg muzike in petja je večkrat stopil na oder humorist, ki je na posrečen način povedal marsikatero šalo.

Nedeljski program je odprl domači cerkveni mešani zbor, ki je pod vodstvom Maksa Debenjaka ubranu zapel dve pesmi. Nato je šolska mladina recitirala pesmi in brala odlomke naših pesnikov in pisateljev o temi »Naši kraji v prozi in poeziji«. Primerne barvne slike so spremljale izvajanje recitatorjev. Pesmi, ki jih je zapel mladinski pevski zbor »Štandrež« pod vodstvom gđc. Elvire Chiabai, so vzbudile med številno publiko veliko odobravanja. Kot vsako leto so nas obiskali tudi »Fantje izpod Grmade«, ki so lepo zapeli kar pet pesmi, in s tem tudi zaključili prvi del programa.

Osrednji del nedeljskega večera je bila Cehova enodejanka »Medved«, ki jo je v režiji Aleksija Pregarca izvedel dramski odsek prosvetnega društva »Štandrež«. Nastopajoči so podali zahtevno delo ruskega mojstra doživeto in prepričljivo. Gledalci so pozorno sledili poteku igre in nagradili igralce z burnim ploskanjem. Folklorna skupina »Olympia« iz Gorice je v lepimi primorskih plesih in s primernimi nošami popestrila prireditev. Mogočno je ob zaključku zadonela pesem moškega zbora »Mirko Filej« iz Gorice, ki je pod vodstvom Zdravka Klanjščka zapel nekaj pesmi.

Oba dneva so bile v veži župnijske dvorane naprodaj slovenske knjige in plošče, za katere so se domačini zanimali in jih precej kupili. Deloval je tudi dobro založen buffet z domačim vinom in prigrizkom. Najmlajši pa tudi starejši so se radi mudili pri srečolovu, ki je razpogal z bogatimi in številnimi dobitki.

Vaščani so bili s programom zadovoljni, saj jim je praznovanje nudilo bogat kulturni užitek. Take prireditve so vasi v ponos in v vzpodbudo k nadaljnjemu in vsestranskemu udejstvovanju. Najbolj razveseljivo je dejstvo, da je bila ravno mladina gonilna sila te kulturne prireditve. K temu je treba še dodati izkušnost starejših, ki so ponovno ob tej priliki pokazali veliko prizadevanja in vztrajnosti. Ta prireditev na prostem je bila posrečena zaključek bogatega celoletnega kulturnega delovanja v naši vasi.

Odbor za praznovanje se toplo zahvaljuje vsem sodelavcem in udeležencem.

Prispevek za zavarovanje proti toči

Kmetovalec lahko zavaruje svoje pridelke proti toči pri zavarovalnici, ki opravlja take posle. Zavarovalne premije, ki jih zavarovanec v takem primeru plača, so še precej visoke. Deželna uprava je hotela olajšati to breme in z zakonom št. 22 z dne 8. junija 1970 določila prispevke za plačevanje zavarovalnine. Za majhna posestva ali neposredne obdelovalce znaša prispevek do 60%, za srednja posestva do 40% in za velika posestva do 25% zavarovalnine. Kmečki najemniki uživajo isto ugodnost kot neposredni obdelovalci.

ZAHVALA

Ganjena nad tolikimi izrazi sočustvovanja in ljubezni do najinega dragega brata

JOŽKA ŠTANTA

izrekava toplo zahvalo predvsem g. nadškofu, č.g. dekanu Zoržu, ki nama je tako požitvalno nudil vslo pomoč v teh težkih dneh, č.g. duhovščini, pevce, skavt., župljanom iz Jamelj in Dola in vsem, ki so na kateri koli način pomagali pri pogrebu, darovali cvetje in spremili dragega pokojnika na njegovi zadnji poti.

Stanko in Lojzka Štanta

Štandrež, 14. julija 1970

OBVESTILA

Študijske podpore

za agronome in veterinarje

Za akademsko leto 1970-71 je deželna uprava z odlokom št. 2198 z dne 8. maja t.l. razpisala natečaj za sledeče študijske podpore: dve študentski za diplomirane agronome ali veterinarje, ki naj bi se specializirali v živiloreji na univerzi v Padovi ali Piacenzi. Samo za agronome je možna specializacija v sirsarstvu na kmetijski fakulteti v Piacenzi. Za izvedence s srednjo kmetijsko šolo je predviden natečaj za specializacijo v živiloreji in sirsarstvu na državnem tehničnem zavodu »E. Zanelli« v Reggio Emilia.

Prošnje na kolkovanem papirju je treba vložiti do 31. avgusta 1970 pri tajništvo deželnega odbora. Največja dopustna starost za agronome in veterinarje je 28, za izvedence pa 24 let. Vsa ostala pojasnila daje deželni urad za živilorejo v Vidmu, ul. C. Percoto 16.

Študentske za zdravnike. Pokrajinska uprava v Trstu, ul. Geppa 21, je razpisala natečaj za štiri študentske, za katere se lahko potegujejo zdravniki, ki nameravajo eno leto obiskovati iz študijskih imenov bolnišnico za duševne bolezni v Trstu in dve študentski za obiskovanje središča za mentalno higieno v Trstu. Vsaka študentska znaša 2.160.000 lir. Starost prosilcev do 35 let. Prošnje na kolkovanem papirju je treba nasloviti na pokrajinsko upravo v Trstu, kamor mora dospeti do 20. julija 1970. Vse ostale informacije daje glavno tajništvo tržaške pokrajinske uprave.

Duhovne vaje za dekleta v Trstu bodo od 21. do 24. avgusta (in ne od 24. do 27. avgusta, kot smo zadnjič poročali) v Provincialni hiši šolskih sester, ul. delle Docce 34. Vodil jih bo jezuitski pater Franc Svobljak iz Dravelj pri Ljubljani.

Izlet. SKPD »F. B. Sedej« iz Stevecjana priredi v nedeljo, 26. julija izlet na Dolensko v Slovenijo. Priporočamo mladini, da se ga udeleži. Vpisujejo: Mirko Humar, Alojz Maraž, Zvonko Simič in Edi Hlede.

DAROVI

Za sklad »Katoliškega glasa« darujejo somišljeniki namesto cvetja na grob pok. Branimirja Kumarja iz Sovodnje 5.000 lir.

V spomin pok. župnika Joška Stanta daruje N. N. iz Gorice po 2.000 lir za Alojzjevišče, Zavod sv. Družine in za misijone.

Namesto cvetja na grob. pok. Stefana Kleindiensta daruje Pavla Hvala iz Gorice po 5.000 lir za Alojzjevišče in Zavod sv. Družine; članice Apostolstva molitve v Gorici za Alojzjevišče v isti namen 2.000 lir; v spomin pok. Kleindiensta pa družina Veri Leban 10.000 lir.

Lurški romarji iz Rupe in Peči darujejo v zahvalo za srečno vrnitev za Zavod sv. Družine 4.500, za Alojzjevišče pa 4.000 lir.

Zakonca Zora in Albin B. se iskreno zahvaljujeta vsem dobrim ljudem, s katerimi sta se srečala na nepozabni božji poti v Lurd za vso izkazano pozornost, posebno pa še potrpežljivim gospem v kupeju ter pošiljata 1.000 lir za tiskovni sklad »Katoliškega glasa«.

Za Marijin dom v Rojano: Marija Oberti 10.000 lir za obletnico smrti moža Ivana.

Za Slovenski zavod v Rimu: N. N. 3.000 lir v počastitev pok. Adelije Rovattini.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo